سخنراني در مراسم صبحگاه نظامي پايگاه منطقه‌ي دوم دريايي نيروي دريايي ارتش در بوشهر - 12 /دی/ 1370

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحيم

خدای بزرگ را به خاطر همه‌ی نعمتها و الطاف بی‌کرانه‌اش، و از جمله الطاف ویژه‌یی که در باب نیروهای مسلح عنایت فرمود، سپاسگزارم. یقیناً تلاش عمومی و فداکارانه‌ی فرزندان عزیز این میهن اسلامی در روزها و سالهای سخت جنگ تحمیلی، زمینه‌ساز این الطاف بی‌کرانه‌ی الهی بود.

احساس می‌کنم که در این منطقه، نیروهای مسلح، با روحیه‌یی که شایسته‌ی این منطقه است، به خدمتگزاری خود مشغولند. این منطقه، منطقه‌یی حساس است و از لحاظ تجربه‌های تاریخی، بسیار عبرت‌انگیز و درس‌آموز. این منطقه مانند بعضی از مناطق دیگر خلیج‌فارس، روزگاری محل قدرت‌نمایی اشغالگران و قدرت‌طلبانی بود که حیثیت و استقلال و ارزش ملتها برای آنها هیچ اهمیتی نداشت. تاریخ شاهد بوده است که در همین بوشهر، قوای انگلیسی برای فشار بر دولت وقتِ آن روز ایران پیاده شدند و این ساحل پُربرکت و حساس از لحاظ سوق‌الجیشی را در اختیار گرفتند. این روال متأسفانه با شکلهای گوناگون - و اگرچه نه به صورت مستقیم در همه‌ی احوال - در طول سالیان دراز در این مناطق جریان داشته است.

امروز شما آن نیروهای ساحل‌نشین و حافظ امنیت این سواحل هستید که مستقل و به اتکای نیروهای زمینی خود، و به اتکای پشتیبانی ملت خود، و نه به اتکای هیچ قدرت دیگر، در این منطقه مشغول خدمتگزاری هستید. در گذشته‌های نزدیك، یعنی پیش از پیروزی انقلاب هم حتّی به این شکل سابقه نداشته است. این استقلال را، این به خود نگریستن یك انسان سرافراز را که به برکت انقلاب اسلامی و عزت اسلامی در تك‌تك شما احساس می‌شود، قدر بدانید. امروز نیروهای مسلح ما در هرجا و در ضمن هر سازمانی که مشغول خدمت هستند، احساس می‌کنند که به هیچ قدرت خارجی هیچ‌گونه تکیه‌یی ندارند و جز نیروهای ذاتی و قدرت ملی خود و پشتوانه‌ی همه‌ی اینها، یعنی اعتقاد ایمانی خود، تکیه‌گاهی برای خویش برنمی‌گزینند ؛ این افتخار است.

نیروهایی که امروز در خلیج‌فارس حضور غاصبانه‌یی در بعضی از بخشها دارند، برای ملت و نیروهای مسلح ما همچون پدیده‌هایی هستند که دیر یا زود زایل خواهند شد. خلیج فارس متعلق به ملتهای ساکن خلیج‌فارس است. امنیت خلیج فارس تکلیفی است بر دوش ملتهایی که گرداگرد این منطقه‌ی مهم جهانی زندگی می‌کنند ؛ و ساحل طولانی کشور جمهوری اسلامی ایران بی‌شك سهم بسیار مهمی در حفظ امنیت این منطقه بر عهده دارد و ما این سهم را به فضل الهی ایفا خواهیم کرد ؛ و این تکلیف تاریخی و وظیفه‌ی جغرافیایی و منطقه‌یی ماست.

شما نیروهای مسلح با آمادگیهایی که به فضل الهی بیش از پیش و پیوسته در حال فراهم آوردن آن بوده‌اید، می‌توانید نمایشگر قدرت ملت ایران باشید. همچنان که شما به پشتیبانی ملت مستظهر هستید، ملت هم به شما فرزندان خود به چشم مدافعان حریم و حیثیت و عزتش نگاه می‌کند.

آمادگیهای نیروهای مسلح، حایز کمال اهمیت است. در این منطقه، نیروهای دریایی ما - که بحمدالله نسبت به گذشته، با انسجامی بسیار خوب و مطلوب، در حال تشریك مساعی و انجام وظیفه هستند - این هماهنگی و همکاری و همدلی را روزبه‌روز افزایش بدهند. دو سازمان باشید با یك روحیه و با یك هدف ؛ یعنی یك روح در دو قالب. قالبها نباید با یکدیگر مخلوط بشوند ؛ اما روحیه روزبه‌روز باید به هم نزدیکتر بشود. باید همکاری و همفکری در حد

اعلی باشد و ان‌شاءالله در راه خدمت، همگامی صورت گیرد ؛ این فرصت بسیار مهمی برای دو نیروی دریایی است.

روی تعمیر و نگهداری، سفارش مؤکد می‌کنم ؛ امروز این وظیفه‌یی بسیار مهم برای شماست ؛ فرصتی است برای بازسازی ابزار و تجهیزات و امکانات. این کار را با جدیت و با ابتکار دنبال کنید و آن‌چنان که از انسانهای مصمم و بااراده و انقلابی‌یی مثل شما مورد انتظار است، راههای میان‌بُر را پیدا کنید و بپیمایید. همه‌ی نیروهای مسلح در همه جای کشور، باید بازسازی ابزار و تجهیزات و نیز تعمیر و نگهداری را درس فراموش‌نشدنی و بسیار لازم خود تلقی کنند. شما استعداد دارید ؛ این استعدادها باید در باب نیروهای مسلح، از جمله در این بخش - که نقطه‌ی مهم و حساسی است - بُروز کند.

بحمدالله با موقعیتی که جمهوری اسلامی در جهان دارد، ما امروز قادریم امکانات خودمان را از اکثر بخشهای عالم تأمین کنیم. در این زمینه، مشکلات سابق به آن شکل وجود ندارد، و در بعضی از بخشها هیچ مشکلی وجود ندارد ؛ اما با وجود این، تکیه‌ی بیشتر باید بر خود، بر ابتکار خود، بر ثروت خود، بر قدرت دستان پُرهنر خود و مغزهای فعال و پُرابتکار خود باشد. در همه‌ی بخشها این را یك دستور کلی به حساب بیاورید و بر اساس آن برنامه‌ریزی کنید. در کنار آن، نگهداری و بازسازی نیروهای انسانی و استخراج سرچشمه‌های استعداد در آنها در همه‌ی بخشها، سرآمد همه‌ی کارهاست.

برادران عزیز! عناصر رزمنده‌ی نیروهای مسلح! بر حسب تجربه‌های تاریخی، آنچه بیش از همه برای ملتها مایه‌ی افتخار است، عبارت است از قدرت دفاع و قدرت سازندگی ؛ در معیار تقدیر و ارزشگذاری بر روی ملتها، آنچه در بالای صفحه قرار می‌گیرد، این دو توانایی است. هرگز در تاریخ، کشوری را به خاطر مثلاً وسعت بازرگانیش یا تجملات زندگی یا مصرف زیاد و از این‌گونه چیزها ستایش نمی‌کنند ؛ مگر زبانهای سطحی‌جو و مغزهای سطحی‌نگر ؛ اما ملتهایی را که توانسته‌اند در مواقع حساس از خود دفاع کنند، تاریخ ستایش می‌کند و قشرهای ژرفنگر به چشم تجلیل بر آنها می‌نگرند. تاریخ همچنین ملتهایی را که توانسته‌اند پس از ضربه‌های هولناك و ویرانیهای وسیع، با سازندگی و قدرت نوآوری، دوباره خود را به حال اول - بلکه بهتر - برگردانند، ستایش می‌کند.

شما نیروهای مسلح و همه‌ی ملت ایران، در یك مرحله امتحان خوبی دادید ؛ در مرحله‌ی دوم هم - یعنی مرحله‌ی بازسازی - هم باید همان نمایش قدرت در همه‌ی سطوح کشور و در هر جایی که انسان سربلند و شایسته‌یی از مردم ایران در آن حضور دارد، وجود داشته باشد. در دوران دفاع مقدس، همه‌ی ملت با یکدیگر تشریك مساعی کردند و پیشاپیش، نیروهای مسلح - ارتش و سپاه و اقیانوس پهناور بسیج مردمی - در میدانهای گوناگون آن‌چنان عظمتی آفریدند که چشم دنیا را به خود متوجه کردند. امروز مانند سالهای گذشته و بیشتر از آن، ما نشانه‌ی این التفات و اعجاب جهانی را مشاهده می‌کنیم.

در بخش دوم هم نیروهای مسلح باید در سازندگی شرکت کنند. اولاً در سازندگی درونی به شکل جهادی، به شکل بسیجی، به شکل انسانهای انقلابی، بدون انتظار فراهم آمدن همه‌ی جزییاتی که برای آدمهای معمولی لازم و مؤثر است، سر از پا نشناخته، عاشقانه، با جوشش ابتکار و استعداد، بدون این‌که گفته شود این را نداریم و آن را نداریم، حتّی با دست خالی شرکت کنند. سازندگی، آن‌جا که متکی به عشق و شوق و ابتکار و خلاقیت انسانها باشد، با همه‌ی فقدها و نداشتنها هم میسر است. ما بحمدالله دچار نداشتن هم نیستیم. ما می‌خواهیم بجوشیم. ما می‌خواهیم استعدادها بُروز کند. ثانیاً در بیرون نیروهای مسلح، ارتش و سپاه می‌توانند سهم خود را در بازسازی عمومی کشور هم ایفا کنند ؛ همچنان که امروز هر دو سازمان - و بخصوص سپاه - طرحهای بزرگی را از سازندگی عمومی کشور بر عهده گرفته و شریك شده‌اند.

ملت عزیز ما باید حس کند که نیروهای مسلح نه فقط در دوران جنگ، بلکه در دوران بازسازی هم می‌توانند پیشگام و پیشقدم باشند. البته مسأله‌ی اول در نیروهای مسلح، حفظ آمادگیهای رزمی و متراکم کردن هرچه بیشتر آموزش، انضباط، تواناییهای گوناگون و نوسازی در درون سازمان نیروهای مسلح، و در درجه‌ی بعد در سطح کشور است.

خدا را هرگز فراموش نکنید. دل را با منبع غیبی قدرت - یعنی سرچشمه‌ی فیاض وجود، یعنی خدای بزرگ - مرتبط و متصل نگه‌دارید. با خدا هرچه بیشتر انس بگیرید. بشر با پشتیبانی و دلگرمی به این منبع لایزال قدرت است که موجودی آسیب‌ناپذیر و شکست‌ناپذیر می‌شود. شما - مخصوصاً جوانان - با آن دلهای پاك و روحهای روشن، با ارتباط با خدا، این آسیب‌ناپذیری و شکست‌ناپذیری را در خودتان به وجود بیاورید ؛ خدای متعال هم سرچشمه‌ی تفضل خود را به روی شما خواهد گشود. ان‌شاءالله موفق باشید و مشمول توجهات ولیّ‌عصر (ارواحنافداه) باشید و همواره از سربازان حق و فضیلت به حساب بیایید.

والسّلام علیکم و رحمةالله و برکاته